

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 63.615/1

van 2 juli 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van
12 mei 2017 houdende de methodiek voor de berekening van de
subsidies voor personeelskosten, wat betreft het MFC
Wagenschot’

Op 31 mei 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2017 houdende de methodiek voor de berekening van de subsidies voor personeelskosten, wat betreft het MFC Wagenshot’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 21 juni 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPs en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 juli 2018.

*

STREKKING

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit beoogt een bijzondere regeling tot stand te brengen voor het berekenen van de personeelspunten die voor subsidiëring in aanmerking komen ten aanzien van bepaalde personeelsleden van het multifunctioneel centrum voor minderjarige personen met een handicap MFC Wagenschot, dat de erkenning van een vroegere provinciale voorziening (MFC Heynsdaele) heeft overgenomen. Daartoe wordt een artikel 20/2 ingevoegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2017 ‘houdende de methodiek van de berekening van de subsidies voor personeelskosten’.

BEVOEGDHEID VAN DE AFDELING WETGEVING

2. Krachtens artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State onderwerpen de leden van de Gemeenschapsregeringen de tekst van ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met reden omklede advies van de afdeling Wetgeving.

Reglementaire besluiten in de zin van het genoemde artikel 3, § 1, eerste lid, zijn besluiten waarbij algemene regels worden uitgevaardigd die toepasselijk zijn op de rechtsonderhorigen in het algemeen of op een onbepaalde groep van rechtsonderhorigen die zich in dezelfde objectieve toestand bevinden en niet alleen op één van hen of op een naar aantal beperkte groep. Het gaat met andere woorden om besluiten die nieuwe, dwingende voorschriften bevatten die een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelen en die gelden voor een onbepaald aantal gevallen en van toepassing zijn op de rechtsonderhorigen in het algemeen, dan wel op een onbepaalde groep, niet individualiseerbare, rechtsonderhorigen die zich in eenzelfde objectieve toestand bevinden.¹

Daarnaast kan niet als reglementair worden beschouwd, een besluit dat geen in abstracte en onpersoonlijke bewoordingen gestelde bepalingen bevat waarmee een algemene regel wordt geformuleerd die voor een onbepaald aantal gevallen geldt, maar dat louter uitwerking heeft op het niveau van de interne organisatie van het bestuur zonder daarbij een wijziging in te houden van de materiële rechtsregels die gelden voor dat bestuur en zonder rechtstreeks te raken aan de rechtstoestand van de betrokken ambtenaren of van enige andere persoon.²

¹ Zie o.m. adv.RvS 55.835/VR van 2 april 2014 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de vaststelling van het rooilijnplan 1M3D8E G 024931 01’, opmerking 3.2, en adv.RvS 57.016/3 van 20 februari 2015 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 13 maart 2015 ‘tot aanpassing van diverse besluiten inzake gezondheidszorg ter uitvoering van de besparingsmaatregel’, opmerking 2.

Zie ook M. VAN DAMME en B. DE SUTTER, *Raad van State II. Afdeling Wetgeving*, Brugge, die Keure, 2013, p. 120, nr. 175; J. SALMON, J. JAUMOTTE en E. THIBAUT, *Le Conseil d'État de Belgique*, Brussel, Bruylant, 2012, p. 199-201, nrs. 85-1 en 85-2; zie ook Raad van State, *Jaarverslag 2008-2009*, Brussel, s.d. (2009), 35.

² In die zin adv.RvS 51.122/3 van 11 april 2012 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2012 ‘houdende wijziging van diverse besluiten wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdrachten inzake onroerend erfgoed in het agentschap Onroerend Erfgoed’, opmerking 7. Vgl. adv.RvS 42.540/AV van 8 oktober 2007 over een ontwerp dat heeft geleid tot het ministerieel besluit van 30 januari 2008 ‘tot wijziging van het ministerieel besluit van 9 januari 2004 houdende delegatie van bevoegdheden’

3. Het ontwerp bevat geen nieuwe, algemene, dwingende regel die voor een onbepaald aantal gevallen geldt.

De afwijking van de berekening van de personeelspunten in het ontworpen artikel 20/2, §§ 1 en 2, geldt immers enkel voor de subsidiëring van één welbepaalde, met naam genoemde voorziening. Dat de bepaling jaarlijks zal worden toegepast tot het laatste betrokken personeelslid is “uitgestroomd” doet niets af van de vaststelling dat de regeling van toepassing is op één bepaalde, individualiseerbare voorziening (en onrechtstreeks op individualiseerbare personeelsleden).

Wat het ontworpen artikel 20/2, § 3, betreft, moet worden vastgesteld dat het een louter budgettaire afrekening tussen twee overheidsorganen regelt die louter uitwerking heeft op het niveau van de interne organisatie van het bestuur zonder daarbij een wijziging in te houden van de materiële rechtsregels die gelden voor dat bestuur en zonder rechtstreeks te raken aan de rechtstoestand van de betrokken ambtenaren of van enige andere persoon.

De conclusie is dan ook dat het ontwerp reglementair karakter ontbeert. De Raad van State, afdeling Wetgeving, is bijgevolg onbevoegd om over het ontwerp advies uit te brengen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME